

Kunst | 2 november 2015

De Telegraaf

'HET SCHAAP VERONICA'

Absurdistisch geblaas

De voorstelling Het schaap Veronica naar Annie M.G. Schmidt is voor kinderen best lange zit.
8,-3,5mFoto Bowie Verschuuren

Het is gek. Het is absurd. Het is grappig. Maar het is vooral heel erg Annie M.G. Schmidt. Want bij haar is het de normaalste zaak dat het schaap Veronica onder één dak woont met de dominee en de dames Groen en samen een gezinnetje vormen.

In de jaren vijftig bracht de schrijfster maar liefst drie bundels vol gedichtjes over Het schaap Veronica uit en bij NTJong hebben ze die verhaaltjes nu overgeheveld naar een theatervoorstelling. En ondanks het strakke, spierwitte decor – inclusief glijbaan, een Friese staander en gekke luikjes – is het wat truttige, burgerlijke sfeertje dat de verhaaltjes uitademen en waar Schmidt zo graag de draak mee stak gebleven.

Willemijn Zevenhuijzen is een magnifieke Veronica, maar ook de overige acteurs (Titus Boonstra als de dominee en Michiel Bijmans en Eva Zwart als de dames Groen) weten wel raad met de versjes en de speelstijl die er van hen gevraagd

wordt. De humoristische voorstelling is een aaneenrijging van losse scènes die weliswaar de seizoenen lijken te doorlopen, maar verder vrij weinig logica kennen. We hopsen van een spelletje verstoppertje, naar klagende burens tot een ritje op de tandem.

Het is goed om niet te veel door de knieën te zakken als je iets voor kinderen maakt. Dat weet regisseur Noël Fischer als geen ander, maar hier overvraagt ze haar jongste publiek. Voor volwassenen die alle onderliggende humor uit de teksten van Annie M.G. Schmidt weten te distilleren, is Het schaap Veronica een genot, maar voor 6-jarigen die deze laag niet mee kunnen pakken is het een lange zit. Zelfs een aantal sing-a-long nummers kunnen niet voorkomen dat het allemaal wat te veel blijft hangen en daarmee uiteindelijk eentonig wordt.

Esther Kleuver